

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Buriana a soudkyně JUDr. Ivany Tomkové a JUDr. Hany Příhodové ve věci

žalobců: **a/K.M.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX

b/P.M., narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
oba zastoupeni advokátem JUDr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D.
se sídlem Bašty 416/8, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Lázně Hodonín**, IČ: 47894733
se sídlem Měšťanská 3559/140, 695 01 Hodonín
zastoupený advokátem JUDr. Mgr. Jiřím Drobečkem
se sídlem Štefánikova 4083/ 14, 695 01 Hodonín

o náhradu škody a nemajetkové újmy

o odvolání žalobců proti rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 26. 9. 2019, č. j. 6 C 259/2018-126,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně a) je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 57.419 Kč do tří dnů od právní moci tohoto**

rozsudku k rukám JUDr. Mgr. Jiřího Drobečka, advokáta se sídlem v Hodoníně, Štefánikova 14.

- III. Žalobce b) je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 35.397 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Mgr. Jiřího Drobečka, advokáta se sídlem v Hodoníně, Štefánikova 14.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Hodoníně (dále jen „soud prvního stupně“) zamítl výrokem I rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 6 C 259/2018-126, žalobu, co do požadavku žalobkyně a) na zaplacení částky 2.500.000 Kč po žalovaném spolu se zákonným úrokem z této částky za dobu od 31. 8. 2018 do zaplacení, a co do požadavku žalobkyně a) na zaplacení částky 12.100 Kč. Výrokem II byla zamítnuta žaloba co do požadavku žalobce b) na zaplacení částky 700.000 Kč po žalovaném spolu se zákonným úrokem z této částky za dobu od 31. 8. 2018 do zaplacení. Výrokem III byla žalobkyni a) uložena povinnost zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši 113.014 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem IV byla žalobci b) uložena povinnost zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši 68.970 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem V byla žalobcům uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Hodoníně náklady řízení ve výši 1.100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba žalobci, neboť jsou přesvědčeni, že soud prvního stupně nedostatečně zjistil skutkový stav, na základě něhož provedl nesprávné právní hodnocení věci. Žalobci poukazují na to, že před podáním žaloby si vyžádali zpracování znaleckého posudku u prof. MUDr. Miloše Táborského, který dospěl k závěru, že postup žalovaného při péči o žalobkyni a) byl non lege artis. Žalobci v řízení navrhovali výslech tohoto znalce za situace, kdy jeho závěry byly v rozporu se závěry znaleckého posudku podaného soudem ustanovenou znalkyní prof. MUDr. Eliškou Sovovou. Žalobci tento postup soudu prvního stupně pokládají za porušení zásady spravedlivého procesu, když jim nebylo umožněno provést řádně důkaz sloužící k prokázání jejich tvrzení. Žalobci rovněž nesouhlasí s hodnocením důkazů soudem prvního stupně, pokud hodnotí výpověď žalobkyně a) zaznamenanou v notářském zápisu jako nepravdivou, protože je vyvrácena znaleckým posudkem prof. MUDr. Elišky Sovové. Dále uvedli, že žalobkyně a) byla na lázeňském pobytu v zařízení žalovaného a v případě obtíží logicky kontaktovala ošetřující lékařku, od které očekávala pomoc. Požadavek soudu, aby během pobytu u žalovaného se svými obtížemi kontaktovala jiné zdravotnické zařízení, je zcela absurdní. Navíc během víkendu žalobkyně a) nemohla kontaktovat primářku či ošetřující lékařku, protože v lázních o víkendu žádní lékaři, tedy ani primářka nejsou. Žalobci rovněž nesouhlasí s hodnocením výpovědi svědkyně R. V. soudem prvního stupně, která nejprve řekla znalkyni prof. MUDr. Elišce Sovové, že si nic nepamatuje, avšak u jednání před soudem prvního stupně vypovídala poměrně podrobně. Pouze z tohoto důvodu nelze považovat výpověď této svědkyně za nevěrohodnou. Žalobci proto navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně v celém rozsahu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
- Žalovaný se k odvolání žalobců vyjádřil písemně, navrhl potvrzení napadeného rozsudku, neboť se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, který nepřistoupil k návrhu žalobců na osobní slyšení prof. MUDr. Miloše Táborského – zpracovatele jimi předloženého znaleckého

posudku. Žalovaný poukázal na to, že soudem ustanovená znalkyně prof. MUDr. Eliška Sovová se před podáním znaleckého posudku telefonicky spojila s personálem žalovaného, zatímco žalobci oslovený soudní znalec vyšel pouze z tvrzení žalobců, která si nijak neověřil. Dle názoru žalovaného se žalobcům nepodařilo unést důkazní břemeno, že při poskytování lázeňské péče žalobkyni a) postupoval non lege artis. V tomto směru žalovaný poukázal na odborné vyjádření České lékařské komory, která neshledala postup ošetřující lékařky MUDr. B. za postup non lege artis. Soud prvního stupně též dle žalovaného nepochybil, pokud nevyšlechl žalobce jako účastníky řízení, poněvadž z jejich strany bylo učiněno mnoho přednesů a žalobkyně a) učinila své prohlášení před notářem. Okolnosti způsobu péče o žalobkyni a) ze strany žalovaného byly prokázány jinými důkazními prostředky a účastnická výpověď žalobců nemůže zvrátit závěr o skutkových zjištěných stěžejních pro právní posouzení věci, tzn., že poskytnutá léčebná péče žalobkyni a) nebyla určujícím a jedinečným či spolurozhodujícím faktorem vzniku infarktu myokardu u žalobkyně a).

4. Krajský soud v Brně, jako soud odvolací, posoudil odvolání obou žalobců jako včas podaná, k tomu oprávněnými osobami – účastníky řízení a směřující proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně v celém jeho rozsahu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobců není důvodné.
5. Odvolací důvody, o které žalobci opřeli své odvolání, lze podle názoru odvolacího soudu podřadit pod ustanovení § 205 odst. 2 písm. d), g) a e) o. s. ř., tzn., že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Skutečnosti, zakládající odvolací důvod ve smyslu § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř., které odvolací soud zkoumá z úřední povinnosti, nebyly odvolateli tvrzeny a odvolací soud je ze spisu nezjistil.
6. Z obsahu předloženého spisu se podává, že žalobou doručenou soudu prvního stupně dne 31. 8. 2018 se žalobkyně a) domáhala po žalovaném zaplacení částky 2.500.000 Kč představující újmu na zdraví a částky 12.100 Kč představující náklady za znalecký posudek vypracovaný prof. MUDr. Milošem Táborským. Žalobce b) se domáhal po žalovaném zaplacení částky 700.000 Kč z titulu nemajetkové újmy. Uplatněný nárok opírali žalobci o tvrzení, že žalobkyně a) nastoupila na léčebný pobyt do zdravotnického zařízení žalovaného v době od 13. 4. 2016 do 30. 5. 2016. V průběhu léčebného pobytu došlo u žalobkyně a) ke zhoršení zdravotního stavu, který se stále stupňoval, až vyústil k předčasnému ukončení léčebného pobytu a nutnost hospitalizace. Žalobkyně tvrdila, že již v podvečer dne 27. 4. 2016 se necítila dobře, zvracela, měla průjem a pociťovala silnou bolest na hrudní kosti, která vystřelovala pod levou lopatku. Následujícího dne 28. 4. 2016 ráno se dostavila na pravidelnou kontrolu k ošetřující lékařce MUDr. J.B. a na svoje potíže ji upozornila. Ošetřující lékařka učinila závěr, že se jedná o virózu a žalobkyni doporučila koupit živočišné uhlí a dodržovat dietní režim, změřila jí tlak a pozvala ji na výstupní prohlídku dne 2. 5. 2016, žádné jiné klinické vyšetření žalobkyni provedeno nebylo. Zdravotní stav žalobkyně se zhoršoval, nebyla schopna docházet na procedury, přetrvávaly bolesti na hrudní kosti, objevila se dušnost, zvracení a průjem, na což žalobkyně upozornila na výstupní prohlídce dne 2. 5. 2016 ošetřující lékařku, která jí změřila tlak, doporučila omezit léčebné procedury a pokračovat v užívání živočišného uhlí. Dne 3. 5. 2016 došlo k dalšímu zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, která již nebyla schopna navštívit ošetřující lékařku. Na místo ní její spolubydlící R.V. upozornila ošetřující lékařku na velmi špatný zdravotní stav žalobkyně, která byla okamžitě převezena sanitním vozem do nemocnice TGM Hodonín, kde jí byla provedena veškerá akutní vyšetření, včetně EKG, které prokázalo pokračující infarkt myokardu s akutní ischemickou mitrální regurgitací. Žalobkyně byla ihned transportována do Centra kardiovaskulární a transplantační chirurgie ve Fakultní nemocnici v Brně, kde jí byla provedena operace srdce v mimotělním oběhu s náhradou mitrální chlopně a

současným aortokoronární bypassem a následným zavedením ECMO systémem. Ze závěrů znaleckého posudku vypracovaného na žádost žalobců prof. MUDr. Milošem Táborským vyplývá, že postup ošetřující lékařky MUDr. J.B. byl jednoznačně postupem non lege artis, jestliže nepomýšlela na diagnózu akutního infarktu myokardu, neprovedla žalobkyni vyšetření EKG, nezajistila laboratorní diagnostiku a konzultaci kardiologa, internisty či spádového kardiocentra. Žalobkyně má za to, že v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním ošetřující lékařky utrpěla újmu na zdraví, došlo k výraznému zhoršení kvality jejího života, musela se vzdát svých koníčků, omezit veškeré aktivity, dochází u ní k rychlé fyzické únavě, není schopna vykonávat některé drobné práce v předklonu, není schopna řídit auto, zadýchává se, nemůže se plnohodnotně starat o vnoučata, není schopna zvedat břemena a nosit nákupy a musí užívat léčivé přípravky, které předtím neužívala a docházet na pravidelné prohlídky. Žalobce b), který je synem žalobkyně a), požaduje po žalovaném odškodnění vyvažující jeho utrpení ve výši 700.000 Kč s odůvodněním, že telefonicky upozorňoval žalovaného na nečinnost ošetřující lékařky MUDr. J.B., opakovaně upozorňoval, že zdravotní stav jeho matky je natolik vážný, že vyžaduje okamžité řešení. Žalobce velmi těžce nesl počínání ošetřující lékařky, obava a strach o zdraví a život jeho matky byla pro něj obrovskou psychickou zátěží, denně ji navštěvoval v nemocnici v Brně, kde byla téměř měsíc hospitalizována a došlo k radikální změně dosavadního způsobu života nejen u něj a jeho matky, ale i celé rodiny. V rámci rodiny musela být přeorganizována péče o děti, neboť žalobkyně zajišťovala v roli babičky hlídání vnuků, výlety, dovolené a celé rodině tyto její aktivity velmi chybí.

7. Žalovaný ve svých písemných vyjádřeních k žalobě trval na jejím zamítnutí a poukazoval zejména na skutečnost, že si nechal zpracovat odborný posudek od České lékařské komory, která o kvalitě a postupu při péči poskytované žalobkyni hovoří jako o postupu lege artis a dále zdůraznil, že žalobci požadují nemajetkovou újmu v rozsahu, který neodpovídá aktuální judikatuře soudů.
8. Soud prvního stupně po dokazování provedeném listinnými důkazy ve spise založenými (zejména notářským zápisem žalobkyně ze dne 30. 6. 2016, předběžnou zprávou o hospitalizaci žalobkyně v CKTCH ze dne 15. 4. 2016, zprávou z příjmu žalobkyně v Lázních Hodonín, chorobopisem žalobkyně s ručně psanými záznamy ošetřující lékařky MUDr. J.B., rozpisem procedur, propouštěcí zprávou žalobkyně, znaleckým posudkem prof. MUDr. Miloše Táborského ze dne 2. 2. 2017 včetně jeho doplnění ze dne 27. 4. 2019, odborným posudkem oborové komise pro VPL vědecké rady České lékařské komory, znaleckým posudkem prof. MUDr. Elišky Sovové Ph. D. a zdravotnickou dokumentací žalobkyně), dále výslechy svědků: R.V. – spolubydlící žalobkyně, MUDr. J.B. – ošetřující lékařky žalobkyně, J.K. – zdravotní sestry ošetřující lékařky a výslechem ustanovené znalkyně prof. MUDr. Elišky Sovové Ph. D., dospěl k závěru, že postup žalovaného při poskytování léčebné péče žalobkyni – konkrétně ošetřující lékařky MUDr. J.B. - byl lege artis.
9. Soud prvního stupně uzavřel, že žalovaný se nedopustil žádného protiprávního jednání v podobě zanedbání zdravotní péče o žalobkyni, kdy tato skutečnost vyplývá ze závěrů znaleckého posudku podaného soudem ustanovenou znalkyní prof. MUDr. Eliškou Sovovou, Ph. D., jakož i z výpovědi ošetřující lékařky žalobkyně MUDr. J.B. a její zdravotní sestry J.K.. Soud prvního stupně hodnotil pravdivost a věrohodnost jednotlivých výpovědí, jednak výpověď žalobkyně zachycenou v notářském zápisu ze dne 30. 6. 2016, která je diametrálně odlišná od výpovědi ošetřující lékařky MUDr. J.B. a její sestry, a za pravdivou považoval výpověď ošetřující lékařky MUDr. J.B., která byla podpořena listinnými důkazy (zdravotní dokumentací žalobkyně, čestným prohlášením prim. MUDr. S., hlášením denní služby, rozpisu procedur žalobkyně), svědeckou výpovědí sestry J.K. i odborným stanoviskem České lékařské komory. Soud prvního stupně má za to, že veškeré záznamy ve zdravotnické dokumentaci žalobkyně vedené v průběhu jejího léčebného pobytu u žalovaného jsou původní a odpovídají zaznamenaným skutečnostem.

10. Rozhodné hmotné právo se podává z ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku účinného, od 1. 1. 2014, (dále jen „obč. zák.“), neboť k tvrzené újmě mělo dojít za účinnosti nového občanského zákoníku.
11. Podle ustanovení § 2958 obč. zák., při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy, vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
12. Podle ustanovení § 2959 obč. zák., při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
13. Ze skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně má odvolací soud ve shodě s prvoinstančním soudem za prokázáno, že v projednávané věci nebyly naplněny zákonem stanovené předpoklady vzniku obecné odpovědnosti žalovaného za škodu na zdraví žalobkyně, kterými jsou: protiprávní úkon, tj. jednání, které je v rozporu s objektivním právem (s právním řádem), existence škody, příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním škůdce a vznikem škody a zavinění ve formě úmyslu či nedbalosti. Porušením právních povinností je míněn objektivně vzniklý rozpor mezi tím, jak osoba skutečně jednala a tím, jak jednat měla, aby dostála povinnosti ukládané jí právním předpisem či jinou právní skutečností. Protiprávní jednání musí být poškozeným prokázáno, stejně jako vznik škody či příčinná souvislost (kauzální nexus) mezi porušením právní povinnosti jako příčinou a škodou a jejím rozsahem jako následkem těchto příčin. Mezi protiprávním úkonem a škodou musí existovat vztah příčiny a následku. Příčinná souvislost je dána tehdy, jestliže škoda je podle obecné povahy, obvyklého chodu věci a zkušeností adekvátním důsledkem protiprávního úkonu. Současně se musí prokázat, že škoda by nenastala bez této příčiny.
14. U škody na zdraví jde o zjištění, zda protiprávní úkon byl vyvolávajícím činitelem poškození zdraví. Příčinná souvislost mezi léčebným postupem, který nebyl lege artis, a škodou na zdraví pacienta – jako jedna ze základních podmínek odpovědnosti za škodu - musí být najisto postavena. Na straně žalující je tudíž důkazní břemeno o tvrzené příčinné souvislosti, takže v případě jeho neunesení stíhají žalující stranu nepříznivé procesní následky, spočívající v tom, že žalobě nemůže být vyhověno (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2003, sp. zn. 25 Cdo 168/2003, rozsudek téhož soudu ze dne 21. 2. 2002, sp. zn. 21 Cdo 300/2001 nebo R 21/1992).
15. Poněvadž pro učinění závěru, zda byly naplněny předpoklady vzniku obecné odpovědnosti žalovaného za škodu na zdraví žalobkyně, je zapotřebí odborného posouzení, soud prvního stupně správně ustanovil ve věci znalkyni z oboru zdravotnictví prof. MUDr. Elišku Sovovou, Ph.D. k podání znaleckého posudku. Napadené rozhodnutí soudu prvního stupně pak vychází ze závěru, že ani znaleckým dokazováním se nepodařilo prokázat tvrzení žalobců, že postup ošetřující lékařky žalobkyně MUDr. J.B. v průběhu poskytování léčebné péče žalobkyni nebyl lege artis, pokud nerozpoznala a nediagnostikovala u žalobkyně akutní infarkt myokardu. Z podkladů, které měla znalkyně k dispozici, je zřejmé, že výpovědi žalobkyně a její ošetřující lékařky MUDr. J.B. jsou diametrálně odlišné. Pokud je pravdivá výpověď žalobkyně, že ošetřující lékařku upozorňovala již dne 28. 4. 2016 na bolesti na hrudi, tak postup ošetřující lékařky MUDr. J.B., dle znalkyně, nebyl v souladu s pravidly lékařské vědy. Pokud je pravdivá výpověď ošetřující lékařky MUDr. J.B., s níž korespondují jak zápisy ve zdravotnické dokumentaci žalobkyně, tak i svědecká výpověď zdravotní sestry J.K., že žalobkyně si na bolesti na hrudi nestěžovala a její hlavní stížnost směřovala na problémy se zvracením a průjmem, tak postup ošetřující lékařky byl znalkyní shledán jako postup lege artis. Znalkyně vycházejí z nálezů na echokardiografickém vyšetření, které bylo učiněno žalobkyni dne 3. 5. 2016 v Nemocnici TGM v Hodoníně, dospěla k závěru, že akutní infarkt myokardu u žalobkyně vznikl

v době několika hodin před natočením křivky EKG a potíže uváděné žalobkyní dne 28. 4. 2016 nebyly s velkou pravděpodobností v rámci akutního infarktu myokardu žalobkyně, ale mohlo se spíše jednat o nestabilní anginu pectoris. Žalobkyně je navíc diabetička, u níž akutní infarkt myokardu může proběhnout bez bolesti. Dle závěrů znalkyně je stav žalobkyně stabilizovaný, nevyžadoval implantaci defibrilátoru, žalobkyně je sledována ve specializované kardiologické ambulanci a dochází na pravidelné kontroly.

16. Správnost vedení zdravotnické dokumentace žalobkyně potvrdila ve svém zkoumání i oborová komise pro VPL vědecké rady České lékařské komory a uzavřela, že k odbornému pochybení ošetřující lékařky MUDr. J.B. nedošlo. Skutková tvrzení žalobkyně zachycená v notářském zápisu ze dne 30. 6. 2016 jsou vyvrácena nejen závěry znaleckého posudku prof. MUDr. Elišky Sovové, Ph.D., ale i výpovědí ošetřující lékařky MUDr. J.B., která koresponduje s výpovědí sestry J.K., s čestným prohlášením primářky MUDr. S., s hlášením denní služby i s rozpisem procedur, které žalobkyně u žalovaného absolvovala až do dne 2. 5. 2016. Ve zdravotnické dokumentaci žalobkyně není od 27. 4. 2016 až do 2. 5. 2016 žádný záznam o tom, že by žalobkyně svou ošetřující lékařku MUDr. J.B. informovala o bolestech na hrudi, o dušnosti. Naopak na kontrole dne 28. 4. 2016 žalobkyně ošetřující lékařce uvedla, že se cítí být spokojená, bolesti bederní páteře významně ustoupily a je spokojená s průběhem lázeňské léčby i všemi procedurami. I v případě, že by se zhoršil zdravotní stav žalobkyně během víkendu, jak tvrdila, je pod dobu 24 hodin v lázních přítomna sestra, na kterou je možno se v případě problémů obrátit, ta pak přivolá ošetřujícího lékaře nebo kontaktuje přímo nemocnici TGM v Hodoníně, která s lázněmi bezprostředně sousedí. Stěží si lze představit, že by žalobkyně, s obtížemi udávanými od středy 27. 4. 2016, absolvovala všechny léčebné procedury a že by netrvala na tom, aby ošetřující lékařka zapsala do zdravotnické dokumentace všechny žalobkyní uváděné obtíže kromě bolestí bederní páteře.
17. Vycházejí ze shora uvedených skutečností a citovaných zákonných ustanovení dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně ve věci zcela úplně a správně zjistil skutkový stav a z něj vyvodil správné právní závěry, s nimiž se odvolací soud ztotožnil a které jsou v souladu s ustálenou judikaturou dovolacího soudu. Dokazování provedené v řízení před prvoinstančním soudem považuje odvolací soud za dostatečné a procesní postup soudu prvního stupně za správný, pokud zamítl návrh žalobců na doplnění dokazování výsledkem znalce prof. MUDr. Miloše Táborského, jehož závěry jsou odlišné od závěrů ustanovené znalkyně prof. MUDr. Elišky Sovové, Ph.D. Jak vyplývá z obsahu spisu, prof. MUDr. Miloš Táborský vypracoval na žádost žalobců před podáním žaloby znalecký posudek pouze na základě skutečností uváděných žalobkyní o jejich obtížích v průběhu léčebného pobytu, přestože nejsou zachyceny, resp. naprosto neodpovídají záznamům v její zdravotnické dokumentaci vedené žalovaným (ošetřující lékařkou) po dobu léčebného pobytu žalobkyně.
18. Soud prvního stupně správně neshledal léčebný postup žalovaného, resp. postup ošetřující lékařky žalobkyně MUDr. J.B., postupem non lege artis, poněvadž nebylo prokázáno tvrzení žalobců, že by se tato lékařka dopustila profesního pochybení v podobě zanedbání zdravotní péče, když k akutnímu infarktu myokardu u žalobkyně došlo dne 3. 5. 2006 několik hodin před natočením křivky EKG v Nemocnici TGM v Hodoníně. Potíže udávané žalobkyní od 28. 4. 2016 nebyly v rámci akutního infarktu myokardu, nýbrž lze usuzovat na nestabilní anginu pectoris. Je tedy nutno uzavřít, že pokud nebyl naplněn jeden ze základních předpokladů odpovědnosti za škodu na zdraví žalobkyně, jímž je protiprávní úkon, je nárok žalobkyně a) vůči žalovanému zcela nedůvodný, stejně jako nárok žalobce b) na náhradu nemajetkové újmy, kterou odvozuje od nároku žalobkyně a), aniž bylo zapotřebí zabývat se dalšími zákonnými předpoklady odpovědnosti.
19. Odvolací soud proto napadený rozsudek soudu prvního stupně v meritorních zamítavých výrocích I a II jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrdil, včetně souvisejících výroků III a IV o nákladech řízení mezi účastníky a výroku V o nákladech řízení státu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Kristýna Žilincová

20. Výroky o náhradě nákladů odvolacího řízení se opírají o ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., podle nichž je s ohledem na výsledek odvolacího řízení na straně žalovaného dáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, které vůči žalobkyni a) spočívají v odměně za právní zastupování, a to za dva úkony právní služby po 18.380 Kč (vyjádření k odvolání žalobkyně a účast na jednání před odvolacím soudem dne 28. 7. 2020) a za jeden úkon právní služby v poloviční výši 9.190 Kč za účast u vyhlášení rozsudku dne 30. 7. 2020 dle § 7 bod 6 a § 11 odst. 1 a odst. 2, písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Ke třem úkonům právní služby učiněným v odvolacím řízení náleží tři paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, dále náhrada za promeškaný čas v poloviční výši, celkem 4 půlhodiny po 50 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu a cestovné k odvolacímu jednání dne 28. 7. 2020 z Hodonína do Brna a zpět v poloviční výši 404 Kč, při ujetí 142 km osobním vozidlem značky BMW AA Sedan, RZ 1BU 07 67, při průměrné spotřebě 4,8 litrů motorové nafty na 100 km a ceně 1 litru pohonných hmot 31,80 Kč dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. Po navýšení odměny a náhrad hotových výdajů o 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) činí náklady odvolacího řízení úspěšného žalovaného ve vztahu k žalobkyni a) částku 57.419 Kč, kterou jí bylo uloženo zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.
21. Náklady odvolacího řízení účelně vynaložené žalovaným ve vztahu k žalobci b) jsou tvořeny odměnou za právní zastupování, a to za dva úkony právní služby po 11.100 Kč (vyjádření žalovaného k odvolání žalobce a účast na jednání před odvolacím soudem dne 28. 7. 2020) a jeden úkon v poloviční výši 5.550 Kč za účast u vyhlášení rozsudku dne 30. 7. 2020 dle § 7 bod 6 a § 11 odst. 1 a odst. 2, písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Ke třem úkonům právní služby učiněným v odvolacím řízení přísluší tři paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, dále náhrada za promeškaný čas v poloviční výši, celkem 4 půlhodiny po 50 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu a cestovné k odvolacímu jednání dne 28. 7. 2020 z Hodonína do Brna a zpět v poloviční výši 404 Kč, při stejném výpočtu jako u žalobkyně a). Po navýšení odměny a náhrad hotových výdajů o 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) činí náklady odvolacího řízení úspěšného žalovaného ve vztahu k žalobci b) částku 35.397 Kč, kterou mu bylo uloženo zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 30. července 2020

JUDr. Jaroslav Burian,
předseda senátu